

S-au împlinit 72 de ani de la inaugurarea căii ferate Salva-Vișeu

29 Decembrie 2021

Pe 28 decembrie 2021 s-au împlinit 72 de ani de la inaugurarea căii ferate Salva-Vișeu, cu o lungime de 61 km.

„Demarat pe 1 aprilie 1948, șantierul Salva-Vișeu a durat aproximativ un an și jumătate, pe 28 decembrie 1949, Vasile Luca, ministru de finanțe, tăind panglica la momentul inaugurării”, se arată în volumul “Salva-Vișeu 1948: Atunci și acum”, editat de Olga Ștefan.

Conform [wikipedia.ro](https://ro.wikipedia.org), construirea aceste căi ferate s-a făcut din motive politice. În anul 1872 a fost pusă în funcțiune calea ferată Satu Mare–Sighetu Marmăției. Astfel, Depresiunea Maramureșului a fost conectată, prin valea râului Tisa, la rețeaua de cale ferată. La acel moment, întreaga regiune era parte componentă a Regatului Ungariei din cadrul Imperiului Austro-Ungar. Construirea liniilor ferate Sighetu Marmăției-Ivano-

Frankivsk (1895) și Valea Vișeuului–Borșa (1913) a dus la dezvoltarea și a altor zone din Maramureș. La sfârșitul primului război mondial Austro-Ungaria s-a destrămat. Prin Tratatul de la Trianon încheiat la sfârșitul Primului Război Mondial, Comitatul Maramureș a fost divizat între România și Cehoslovacia; partea de sud a devenit parte componentă a României, în timp ce partea de nord a ajuns pe teritoriul Cehoslovaciei.

Frontiera a fost astfel trasată, încât calea ferată Satu Mare–Sighetu Marmăției s-a aflat în întregime pe teritoriul României. Ca urmare a stabilirii acestor noi granițe, căile ferate din partea românească a Maramureșului nu au mai avut nicio legătură cu restul rețelei feroviare a României. În perioada interbelică, Guvernul României a adoptat măsura construirii unei căi ferate care să lege nordul Transilvaniei de Maramureș, dar acesta nu a putut fi dus la capăt. La sfârșitul anilor '30 ai secolului XX s-a început construirea unei linii, pe valea râului Sălăuța, din localitatea Salva de pe calea ferată Beclean pe Someș–Rodna Veche prin Pasul Șetref către Vișeu de Jos. În 1939 a fost pus în funcțiune un tronson lung de 15 km de la Salva la Telciu.

Continuarea căii ferate necesita construirea mai multor poduri și tuneluri, astfel încât s-a realizat inițial o singură cale ferată cu ecartament îngust, care pleca de la Telciu și se conecta cu Calea ferată Valea Vișeuului-Borșa, în apropierea localității Moisei. Aceasta a fost deschisă în 1940.

Ca urmare a celor două dictate de la Viena din 1939/1940, nordul Transilvaniei și întregul Maramureș (adică atât partea română, cât și cea cehoslovacă) au fost cedate Ungariei, iar legătura între Salva și Vișeu de Jos și-a pierdut sensul. Autoritățile ungare au hotărât să nu mai continue finalizarea căii ferate cu ecartament normal.

Inaugurarea căii ferate Salva-Vișeu, pe 28 decembrie 1949

După cel de-al doilea război mondial, Maramureșul a fost divizat din nou la Conferința de Pace de la Paris (1947); partea de sud a revenit din nou României, în timp ce partea de nord a fost cedată nu Cehoslovaciei, ci Uniunii Sovietice. Astfel, proiectul interbelic care prevedea construirea unei legături feroviare între nordul Transilvaniei și Maramureș a căpătat iarăși importanță pentru România. În anii 1948 și 1949 a fost finalizat tronsonul lipsă între Telciu și Vișeu de Jos. A fost necesară construirea mai multor viaducte și a cinci tuneluri, dintre care tunelul de sub Pasul Șetref între Munții Țibleș și Munții Rodnei era cel mai lung cu cei 2.388 m ai săi. Ceremonia de deschidere a avut loc pe 28 decembrie 1949 în localitatea Dealul Ștefăniței.

Sursa: <https://clubferoviar.ro/>